

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Parallel complex systems simulation

Schoneveld, A.

Publication date
1999

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Schoneveld, A. (1999). *Parallel complex systems simulation*. ASCI.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Op het moment dat ik dit schrijf ben ik bezig met het afronden van mijn proefschrift, het verbouwen van ons nieuwe huis, en ben ik anderhalve week geleden vader geworden. Het kan soms vreemd lopen. Maar gelukkig gaat het vooral om plezierige en heel erg leuke gebeurtenissen. Op dit soort momenten kom je er achter dat het inderdaad helemaal nog niet zo eenvoudig is om aan parallel processing te doen.

De laatste periode van mijn promotieonderzoek omhelsde een lastige tijd waarin ik vooral het gevoel had dat het maar niet op schoot. Toch heeft deze laatste periode nog, een naar mijn gevoel, leuk stuk onderzoek opgeleverd. Dit laatste werk, wat ik in nauwe samenwerking met Benno Overeinder heb gedaan, heeft op het laatste moment in hoofdstuk 6 geresulteerd. En dat terwijl het idee voor het werk al een jaar of twee geleden is ontstaan. Dit geeft eigenlijk meteen één van de leuke aspecten van mijn promotie onderzoek (en misschien geldt dit wel in het algemeen), namelijk dat hele vage ideeën en ingevingen uiteindelijk ontspruiten in heel interessant onderzoek met vaak verrassende resultaten en uiteindelijk als hoofdstukken in een proefschrift. En dat deze vage ideeën en ingevingen weer zijn ontstaan uit een nog abstractere omschrijving in het originele onderzoeksplan dat is geschreven door mijn promotor Peter Sloot. Het is misschien aardig om even een gedeelte uit mijn opleidings- en begeleidingsplan (d.d. september 1994) te citeren: *Theoretisch en experimenteel onderzoek naar het gebruik van Dynamische Complexe Systemen (DCS) als interface tussen microscopische en macroscopische beschrijvingen van natuurlijke systemen en de afbeelding daarvan op Massaal Parallele Architecturen*. Wat er in dit proefschrift is komen te staan is het gevolg van een creatief proces bestaande uit vele gedachten-sprongen die hun oorsprong vinden bij deze ene regel. Ik wil Peter graag bedanken voor de richting die hij mij heeft opgestuurd.

Tijdens dit creatieve proces ben ik direct en indirect geholpen door een groot aantal personen in mijn onderzoeksgroep en door de algehele prettige werksfeer die er heerste. Het grootste gedeelte van mijn tijd hier heb ik gedeeld met mijn kamergenoten en collega's Jeroen en Diederik. Je kunt gerust stellen dat er een ontspannen sfeer heerste. Ik ben Diederik en Jeroen zeer dankbaar voor deze periode, die voor mij erg belangrijk is geweest. Onze burens, Martin en Drona (en later ook Jan) hebben ook een belangrijke bijdrage geleverd aan de soms hilarische verwikkelingen die zich hebben afgespeeld in en rondom onze kamers. Het is trouwens een wonder dat er geen gewonden zijn gevallen in deze periode, vooral toen de nietmachine door de gang vloog. Ik denk dat dit voorval ook

de druppel is geweest voor sommige mensen om maar een ander heenkomen te zoeken. In mijn latere AIO periode heb ik ook samen met Robert en om Jaap een hoop gelachen. Oh ja, en niet te vergeten, David D. natuurlijk... Ook Roeland en Piero, mijn kamergenoten in de post-Diederik periode, wil ik bedanken dat ze het met mij hebben kunnen uithouden.

Deze sfeer van ontspanning werd af en toe onderbroken door periodes van zeer serieuze arbeid waarin de "bulk" van het terug te lezen onderzoek is gedaan. Een groot gedeelte van deze serieuze periodes heb ik samen met Jan de Ronde meegemaakt. Met name het werk aan TAP heb ik grotendeels samen met Jan gedaan. Ik ben hem dan ook veel dank verschuldigd, en ik ben van mening dat we samen een heel interessant stuk onderzoek hebben afgeleverd. Ook met Drona heb ik een groot aantal meer wetenschappelijk (en anders) georiënteerde discussies gevoerd, wat ons denk ik beiden zeer geholpen heeft.

Buiten de groep mensen met wie ik intensief heb "samengewerkt" wil ik graag de rest van mijn collega's bedanken, met wie ik op met name ASCI conferenties, GNARP workshops, zeilweekenden en Ardennen Avonturen, veel lol heb gehad: Alfons, Dick, Berry, Andy, Frank en Joep. Ook de systeemgroep, met name Jan W., ben ik dank verschuldigd, vooral voor het terughalen van onbedoeld verwijderde bestandjes. Het secretariaat, Monique, Laura, Virginie, Hugo en Erik, wil ik ook bedanken voor hun medewerking en ondersteuning, voor het versturen en ontvangen van faxen, DHL pakketjes en het uitlenen van hun typemachine voor het schrijven van een beurs aanvraag van NWO voor de SFI Summerschool.

Verder wil ik graag Leen Torenvliet bedanken voor het kritisch nalopen van het eerste hoofdstuk van dit proefschrift.

Buiten mijn werk om is vooral Martijn erg belangrijk geweest voor mentale ondersteuning, waar ik erg veel aan heb gehad. Oh ja, Martijn, sorry dat ik je toch die zwarte helling heb afgestuurd.

Verder wil ik mijn vader en moeder bedanken voor te veel dingen, die ik nu niet allemaal op kan noemen. Maar het komt vooral neer op heel veel waardering (normaal gesproken schijn je hier pas op veel latere leeftijd achter te komen). De belangrijkste persoon in mijn leven ben ik pas in het laatste jaar van mijn promotie tegen het lijf gelopen. Zij is er de schuld van dat ik nu in de situatie zit die ik heb genoemd. Maar iets beters dan Freddy is mij niet eerder overkomen en dankzij haar heb ik die extra motivatie gekregen om mijn proefschrift te kunnen afronden en een heel bijzonder persoon om het aan op te kunnen dragen.

Amsterdam, 28 oktober 1999